

Dragoș Alexandrescu

360
DE
DICTEURI MELODICE

Ediție alcătuită și îngrijită de
Olguta Lupu

Cuprins

Gânduri ale editorului - Olguta Lupu	5
Dragoș Alexandrescu. Date biografice - Ozana Alexandrescu	7
Dicteuri melodice în tonalități cu 0-5 alterații constitutive, în măsuri de 2, 3, 4 timpi	8
Dicteuri pentru învățarea graduală a unor intervale, în do major și la minor	8
Dicteuri în do major și la minor	11
Dicteuri în tonalități cu 0-1 alterații constitutive	15
Dicteuri în tonalități cu 0-2 alterații constitutive	22
Dicteuri în tonalități cu 3 alterații constitutive	37
Dicteuri în tonalități cu 4 alterații constitutive	40
Dicteuri în tonalități cu 5 alterații constitutive	43
Dicteuri cu modulații îndepărțate, în tonalități cu 1-4 alterații constitutive	44
Dicteuri complexe în tonalități cu 2 alterații constitutive	47
Dicteuri complexe în tonalități cu 3 alterații constitutive	59
Dicteuri complexe în tonalități cu 4 alterații constitutive	78
Dicteuri melodice în tonalități cu 1-6 alterații constitutive, în măsuri ternare compuse	103
Dicteuri în tonalități cu 1-5 alterații constitutive, în măsuri de 6 timpi	103
Dicteuri în tonalități cu 0-5 alterații constitutive, în măsuri de 9 timpi	113
Dicteuri în tonalități cu 2-6 alterații constitutive, în măsuri de 12 timpi	118
Dicteuri melodice modale	123
Dicteuri melodice în tonalități cu 4-6 alterații constitutive, în măsuri compuse eterogen	125
Dicteuri melodice în tonalități cu 4-7 alterații constitutive, cu ornamente, în măsuri compuse eterogen	138
Dicteuri melodice în tonalități cu 0-1 alterații constitutive, cu elemente modale	143
Dicteuri melodice cu elemente neomodale și atonale	145

Gânduri ale editorului

Dragoș Alexandrescu a fost una dintre figurile emblematice ale colectivului de cadre didactice din cadrul Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București, în care a activat timp de peste cinci decenii. Veritabil model profesional atât pentru colegi, cât și pentru numeroasele generații de studenți al căror mentor a fost, Dragoș Alexandrescu n-a precoperit niciun efort pentru a forma și cizela tinerii muzicieni. În acest scop, a compus numeroase solfegii și dicteuri muzicale și a elaborat un tratat de *Teoria muzicii* care constituie și astăzi un etalon în domeniu.

Dacă solfegiile sale se regăsesc în culegeri colective, cele peste 600 de dicteuri compuse pe parcursul celor peste cinci decenii de activitate didactică nu au văzut până acum lumina tiparului. Cu prilejul împlinirii unui secol de la nașterea sa, avem deosebita plăcere de a oferi tuturor celor interesați o incetimabilă colecție de dicteuri melodice, armonice și contrapunctice / polifonice.

Misiunea oricărui profesor de Teorie – solfegiu – dicteu constă în formarea gândirii muzicale, a auzului muzical interior și, implicit, a deprinderilor de scris-citit muzical. Este un proces îndelungat care, practic, nu se încheie niciodată, progresul fiind întotdeauna posibil.

Materialele didactice care susțin acest demers – solfegii, dicteuri, probleme de teoria muzicii – trebuie să fie adaptate fiecărui nivel, să evolueze gradual și, mai presus de toate, să îi învețe pe copii și tineri să gândească folosind sunetele ca materie primă. În acest scop, materialele didactice trebuie concepute în aşa fel încât să determine apariția și dezvoltarea proceselor specifice gândirii cu sunete, precum ordonarea, asocierea, disocierea, compararea, clasificarea, selectarea, icrarhizarea, sinteza, analogia și.a.

Din acest punct de vedere, colecția de dicteuri concepută de Dragoș Alexandrescu este unică în peisajul muzicii românești. Pe de o parte, pentru că este singura care, prin anvergura sa impresionantă, acoperă toate etapele dezvoltării unui muzician, de la primii pași în lumea muzicii până la structurile cele mai complexe. Pe de altă parte, pentru că este rezultatul unei concepții unitare, datorită căreia traseul imaginat cu o logică incasabilă nu conține niciun fel de hiatus, orice nouă achiziție fiind o ramificație a celor anterioare. Dar nu numai atât. Prin aceste dicteuri, muzicianului în formare îi se oferă spre rezolvare probleme ale căror soluții sunt conținute chiar în modul în care sunt formulate. Acest mod de a construi capacitatea de a gândi cu sunete amintește de maieutica practicată de Socrate. Asemenea marelui filosof, Dragoș Alexandrescu descompune procesul gândirii în secvențe multiple ce devin astfel accesibile Tânărului, care este ghidat să descopere răspunsurile aparent singur. În fapt, avem de a face cu o artă extrem de subtilă, ce presupune nu doar o deplină înțelegere a modului în care evoluează gândirea muzicală a discipolilor, ci și o imensă empatie și o deosebită inteligență creatoare, capabile să imagineze cele mai adecvate strategii pe care să le pună în slujba formării tinerilor muzicieni.

Inițiativa de a oferi publicului această valoroasă colecție de dicteuri aparține fizicii maestrului, doamna Ozana Alexandrescu, distins muzicolog, cercetător științific doctor la Institutul de Istoria Artei. Ca fostă discipolă a maestrului și, ulterior, membră a colectivului catedrei de teorie a Conservatorului bucureștean, mi-am asumat cu entuziasm misiunea de editor. Verificarea accuratei cu care colectivul redațional al editurii a realizat tehnoredactarea computerizată a dicteurilor a fost precedată de un laborios proces de ordonare. Patru din cele 16

caiete puse la dispoziție erau deja sistematizate de către maestrul Dragoș Alexandrescu; dar, din păcate, timpul nu i-a permis să extindă acest proces de ordonare la întregul corpus de dicteuri. Dat fiind numărul lor, sarcina de a le sistematiza a fost o adevărată provocare. Desigur, ne-am fi putut limita la publicarea celor deja ordonate, dar procedând astfel am fi privat muzicienii de o parte importantă a prețioasii sale colecții.

Cele patru caiete deja sistematizate au constituit coloana vertebrală pe care am clădit prezența colecție. Pentru a facilita adaptarea lor la nivelul oricărui muzician în formare, am optat pentru defalcarea în trei categorii – dicteuri melodice, armonice și contrapunctice – și am încercat să le ordonez în funcție de dificultate, propunând o variantă care, firește, poate fi oricând modificată de către cei care vor utiliza aceste culegeri.

Pe parcursul procesului de sistematizare, am descoperit cu imensă admirație preocuparea deosebită a maestrului Dragoș Alexandrescu pentru adaptarea și particularizarea dicteurilor, în funcție de nivelul celor cu care lucra. În acest sens, a utilizat mai multe procedee: segmente care pot fi adăugate sau omise (marcate prin *Vî - de*), finaluri mai comprimate sau mai extinse (marcate ca *Fine I* sau *Fine II*, combinate uneori cu tradiționalele *volte*), fragmente mai simplificate sau mai ornamentate (marcate prin *ostia*) sau chiar variante substantiale diferite – ce amintesc de „clasele de compoziție” generate de un tipar subiacent unic –, pe care le am marcat cu același număr, adăugându-le indicativul a, b, c, după caz. Adesea, variantele sunt consimilate ca atare chiar de maestru, dar au existat multe cazuri în care am regăsit diversele versiuni ale aceluiași dicteu în caiete diferite. Procesul de amplificare prin complexificare, respectiv de reducție prin simplificare, similar celui de convertire a unor propoziții într-o frază dezvoltată sau invers, mi s-a părut fascinant mai ales în cazul dicteurilor existente în întregime în mai multe variante. Strategia didactică de a utiliza versiuni diferite ale aceluiași tipar este extrem de eficientă și, în ipostazele prezentate mai sus, este unică în peisajul volumelor de specialitate.

Numărul aproximativ egal de dicteuri melodice, respectiv armonice și contrapunctice pe care le-a conceput vorbește de la sine despre importanța pe care maestrul Dragoș Alexandrescu o acordă acestora din urmă. Deși în învățământul muzical românesc preuniversitar prima categorie este adesea privilegiată, muzicienii sunt conștienți că formarea auzului și gândirii muzicale nu se poate realiza doar prin practicarea variantei monodice, în contextul în care muzica este, într-o proporție copleșitoare, armonică sau polifonică. La fel de relevantă este și preocuparea maestrului pentru multitudinea limbajelor și stilurilor muzicale, reflectată în diversitatea dicteurilor: tonale, modale, atonale, cu utilizarea unor ornamente, în măsuri simple și compuse omogen sau heterogen.

Nu în ultimul rând, doresc să reliefez faptul că aceste volume apar și datorită eforturilor Editurii Grafoart, care a alocat resurse umane și financiare semnificative pentru a face posibilă publicarea lor. Prin respectarea dreptului de autor și refuzul multiplicării neautorizate putem susține acest demers și putem crea premisele unor noi apariții editoriale.

Cele două culegeri constituie un aliat indispensabil în formarea tinerilor muzicieni. Sunt convinsă că, prin parcurgerea completă sau selectivă a ambelor culegeri, aceștia își vor forma și rafina auzul și gândirea muzicală, asigurându-și astfel acel nivel înalt de pregătire necesar oricărui carieră de succes în acest domeniu.

Prof. univ. dr Olguța Lupu

Dragoș Alexandrescu

(1924 – 2014)

Date biografice

Dragoș Alexandrescu, compozitor și profesor, s-a născut în 1924 la Constanța. A studiat la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București sub îndrumarea profesorilor George Breazul (teoria muzicii), Ion Dumitrescu (armonie), Alfred Mendelsohn (contrapunct și compoziție), Theodor Rogalski (orchestrație). Din anul 1950 a început activitatea didactică la catedra de teorie și din același an a devenit membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România.

S-a dedicat carierei universitare și în decursul îndelungată sale activități la catedra de teorie a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” (1950 – 2004) a compus peste 600 de solfegii și dictate muzicale și a elaborat un tratat de *Teoria muzicii*. Creația sa componistică include genuri diverse, de la cel simfonic la cel camerăl – genul simfonic fiind reprezentat de *Doina și Ardeleana*, simfoniea *Dobrogea*, poemele simfonice *Adamclisi* și *Histria* –, precum și muzică pentru filme documentare. În genul predilect al creației sale, cel al muzicii corale, atât laice cât și liturgice, a compus piese corale în diferite formule (cor mixt, voce solo cu cor mixt și pian, cor de copii și o *Liturghie pentru cor mixt*).

A participat ca membru în juriile unor concursuri de interpretare, a susținut conferințe științifice și a publicat articole în publicații de specialitate. De asemenea, din 1963 a fost președinte al cenaclului muzical „Ioan D. Chirescu” din Constanța. Activitatea sa profesională este consemnată în *Dictionary of International Biography* – Cambridge (1982) și *International Book of Honour* – American Biographical Institute, First World Edition.

Ozana Alexandrescu

Dicteuri melodice în tonalități cu 0-5 alterații constitutive, în măsuri de 2, 3, 4 timpi

Dicteuri pentru învățarea graduală a unor intervale, în do major și la minor

Secunda

1

2

3

4

Fine I

Fine II

Sexta

14

15

16

Dicteuri în do major și la minor

17

Dicteuri în tonalități cu 0-1 alterații constitutive

29

30

31

32

Dragoș Alexandrescu

(1924 – 2014)

Date biografice

Dragoș Alexandrescu, compozitor și profesor, s-a născut în 1924 la Constanța. A studiat la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București sub îndrumarea profesorilor George Breazul (teoria muzicii), Ion Dumitrescu (armonie), Alfred Mendelsohn (contrapunct și compoziție), Theodor Rogalski (orchestrație). Din anul 1950 a inceput activitatea didactică la catedra de teorie și din același an a devenit membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România.

S-a dedicat carierei universitare și în decursul îndelungatei sale activități la catedra de teorie a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” (1950 – 2004) a compus peste 600 de solfegii și dictate muzicale și a elaborat un tratat de *Teoria muzicii*. Creația sa componistică include genuri diverse, de la cel simfonic la cel camerăl – genul simfonic fiind reprezentat de *Doina și Ardeleana*, simfoniea *Dobrogea*, poemele simfonice *Adamclisi* și *Histria* –, precum și muzică pentru filme documentare. În genul predilect al creației sale, cel al muzicii corale, atât laice cât și liturgice, a compus piese corale în diferite formule (cor mixt, voce solo cu cor mixt și pian, cor de copii și o *Liturghie pentru cor mixt*).

A participat ca membru în jurile unor concursuri de interpretare, a susținut conferințe științifice și a publicat articole în publicații de specialitate. De asemenea, din 1963 a fost președinte al cenaclului muzical „Ioan D. Chirescu” din Constanța. Activitatea sa profesională este consemnată în *Dictionary of International Biography* – Cambridge (1982) și *International Book of Honour* – American Biographical Institute, First World Edition.

Ozana Alexandrescu

Dicteuri melodice în tonalități cu 0-5 alterații constitutive, în măsuri de 2, 3, 4 timpi

Dicteuri pentru învățarea graduală a unor intervale, în do major și la minor

Secunda

1

2

3

4

Fine I

Fine II

Sexta

14

15

16

Dicteuri în do major și la minor

17

Dicteuri în tonalități cu 0-1 alterații constitutive

29

30

31

32

52

53

Dicteuri în tonalități cu 0-2 alterații constitutive

54

Dicteuri în tonalități cu 3 alterații constitutive

93

94

95

96

Dicteuri în tonalități cu 4 alterații constitutive

Dicteuri în tonalități cu 5 alterații constitutive

Dicteuri complexe în tonalități cu 2 alterații constitutive

124

125

126

Dicteuri melodice în tonalități cu 1-6 alterații constitutive,
în măsuri ternare compuse

Dicteuri în tonalități cu 1-5 alterații constitutive, în măsuri de 6 timpi

1

ossia

2

ossia

Dicteuri melodice modale

1

2

3

4

Dicteuri melodice în tonalități cu 4-6 alterații constitutive,
în măsuri compuse eterogen

1

2

3

**Dicteuri melodice în tonalități cu 4-7 alterații constitutive,
cu ornamente, în măsuri compuse eterogen**

1

2

3

Fine I

Fine II

**Dicteuri melodice în tonalități cu 0-1 alterații constitutive,
cu elemente modale**

1

2

3

Dicteuri melodice cu elemente neomodale și atonale

1

2

3

*) În dictatele atonale, orice înălțime poate fi scrisă enarmonic (n. ed.).